

sig, da en endelig Opgørelse for 1920—21 forelaa, at ville medføre en Udgift paa ca. 60 Mill. Kr. Saa voldsomme Stigninger i Udgiften til denne Opgaves Løsning kan efter min Opfattelse Stat og Kommune ikke vedvarende bære, og dertil kommer, hvad det ærede Medlem ganske sikkert vil indrømme, thi det kan dokumenteres med klare Tal, at der siden dette Lovforslags Fremsættelse har fundet et Prisfald Sted, som jo ogsaa, det ved det ærede Medlem særdeles vel, har fundet sit Udtryk i de Indkomster, som store Dele af Befolkningen i den kommende Tid vil have; jeg kan derfor ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde have noget afgørende mod, at dette Prisfald ogsaa giver sig til Kende i de Sæts, hvorefter Aldersrenten udbetales til de gamle. Jeg maa se saaledes paa Forslaget, som det her foreligger, at det, hvad Ydelsernes Størrelse angaar, er i ret nøje Kontakt med Forholdene, som de nu er; og gennem det Dyr-tidstillæg, der her ydes, ens, uanset hvilken Skala Aldersrenten betales efter, er der taget rimeligt Hensyn til den Pristilstand i vort Samfund, som for Tiden er til Stede.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i de af de ærede Medlemmer fremdragne Ting, idet de, som sagt, er drøftet adskillige Gange i Folketinget. Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds sagde, at han vilde foretrække, at det blev et 5-aarigt Gennemsnit, der blev bestemmende for den Indkomst, der skulde tages i Betragtning ved Fastsættelsen af Aldersrenten; det var uheldigt, naar man kun tog Hensyn til det sidste Aar. Men det ærede Medlem maa have overset, at Aldersrentenyderen faar Pligt til at holde Kommunalbestyrelsen à jour med Ændringer i sine Indtægtsforhold; gaar disse ned eller op, skal Aldersrenten straks ændres i Overensstemmelse dermed. Derfor er det selvfølgelig, at man ved den oprindelige første Ansættelse tager Hensyn til Indkomsten i det sidste Aar og ikke til Indkomsten gennem en 5-aarig Periode. — Det ærede Medlem spurgte mig, hvad man betragter som Formue, naar Talen er om fast Ejendom. Ja, der betragter man naturligvis som Formue det Beløb, som er udtrykt ved Ejendommens Værdi, minus de Prioriteter, der er optaget i den.

Jeg skal saa ganske kort vende mig til det konservative Folkepartis Ord-

fører, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), hvis Tale fyldte mig med den allerdybeste Forundring. Det ærede Medlem begyndte sit Ordførerskab, som fra anden Side — og ikke helt med Urette, synes det mig — er blevet betegnet som en Begravelsesprædiken, med at sige, at paa dette Forslag saa man med ringe Glæde. Ja, det er muligt, at det ærede Medlem gør det, der var ikke saa lidt i det ærede Medlems Tale, der tydede derpaa. Men hans Parti i Folketinget har ikke set paa det med ringe Glæde — hans Partifæller i Folketinget, saavel i Udvalget som i Salen, har med megen Iver arbejdet med paa dette Lovforslags Gennemførelse. Og naar det ærede Medlem saa dybt beklagede, at det kom til Landstinget med en forholdsvis lille Tilslutning, idet det ikke optraadte som Udtryk for en enstemmig Tilslutning, maa det ærede Medlem dog ikke glemme, at fra hans Parti savnede det ikke Tilslutning. Det ærede Medlem maa dog heller ikke glemme, men skulde — synes det mig, hvis han ønskede at dele Sol og Vind lige — have fremført, at det i hvert Fald møder her uden at have truffet paa aktiv Modstand fra nogen Side. Det er et Lovforslag, som kommer hertil, uden at der er afgivet en eneste Stemme imod det; det forekommer mig dog at maatte veje en lille Smule til for det ærede Medlem. Det er paa den høje Rigsdag vel bekendt, at der nu og da i det høje Folketing løfter sig en Stemme fra Aarhus, som er af hyperkritisk Art overfor alt, hvad der fremkommer, men det kan unægtelig kun forbavse mig, at det konservative Folkeparti har ment det rigtigt ved Behandlingen af denne Sag i dette høje Ting at betjene sig af en Røst fra Aarhus. Det maa forekomme underligt paa Baggrund af det Medarbejderskab til dette Lovforslags Fremme, som Partiet har udfoldet, da Sagen var til Behandling i Folketinget.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds var jo ladet med Bekymringer. Han mente, at man slet intet kunde vide om, hvilke Omkostninger Lovforslaget vilde medføre. Ja, om man nu kan det eller ikke, kan der naturligvis være delte Meninger, og det ærede Medlem har altsaa sin Mening. Men det ærede Medlem bør dog ikke afvise som ganske værdiløse de Under-søgelser angaaende dette Spørgsmaal, som